

Neconstituționalitatea reținerii garanției de bună conduită

În *Monitorul Oficial* al României, Partea I, nr. 188 / 19.03.2015 a fost publicată **Decizia nr. 5 pronunțată de Curtea Constituțională la data de 15.01.2015 privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 2712, alin. 1 și 2 din OUG nr. 34 / 2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii ("OUG 34 / 2006")**.

Prin decizia pronunțată, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 2712, alin. 1 și 2 din OUG 34 / 2006 care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației / cererii / plângerii sunt neconstituționale, întrucât încalcă dispozițiile art. 21, alin. 1 din Constituția României privind liberul acces la justiție, prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație / cerere / plângere, considerând-se că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător.

De asemenea, prin Decizia pronunțată, Curtea Constituțională a considerat că prin reținerea necondiționată a garanției de bună conduită este afectat și dreptul de proprietate privată reglementat de art. 44 din Constituția României, diminuarea patrimoniului autorilor contestațiilor / cererilor / plângerilor neputând fi consecința directă a exercitării unui drept sau libertăți fundamentale, respectiv a unui drept procesual.

Astfel, Decizia Curții Constituționale suspendă efectele dispozițiilor art. 2712, alin. 1 și 2 din OUG 34 / 2006,

pentru o perioadă de 45 de zile de la data publicării acesteia în *Monitorul Oficial*, timp în care dispozițiile declarate neconstituționale ar trebui puse în acord cu Constituția României. În caz contrar, la expirarea acestui termen, dispozițiile devenind în mod definitiv inaplicabile.

În aceste condiții, începând cu data publicării în *Monitorul Oficial* a Deciziei nr. 5 / 15.01.2015 pronunțată de Curtea Constituțională, reținerea garanției de bună conduită de către autoritatea contractantă devine nelegală în situația respingerii sau retragerii contestației, indiferent dacă această contestație a fost depusă anterior publicării în *Monitorul Oficial* a Deciziei Curții Constituționale, cu condiția ca decizia pronunțată de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și / sau decizia pronunțată de instanța de judecată să nu fi devenit definitivă anterior datei de 19.03.2015.

Vezi [aici](#) Legal Alert-ul

Reguli noi privind plățile în numerar

La 11 martie 2015, Camera Deputaților a aprobat, definitiv, un proiect de lege pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar. Deși legea nu a fost încă promulgată și publicată în *Monitorul Oficial*, apreciem că normele pe care le propune sunt extrem de importante și trebuie avute în vedere încă din faza pre-contractuală, atunci când se determină modalitățile de plată. Cele mai importante prevederi sunt următoarele:

a) În general, toate operațiunile de încasări și plăți

efectuate de persoane juridice, PFA, liber profesioniști, întreprinderi familiale sau individuale ori asocieri, în lei sau în valută, se realizează prin instrumente de plată fără numerar [art. 1 alin. (1) din lege].

b) Prin excepție, se pot efectua operațiuni de încasări și plăți în numerar, în următoarele condiții: încasări de la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 5.000 lei de la o persoană; încasări efectuate de către magazinele de tipul *cash and carry*, în limita unui plafon zilnic de 10.000 lei de la o persoană; plăți către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), în limita unui plafon zilnic de 5.000 lei/persoană, dar nu mai mult de un plafon total de 10.000 lei/zi; d) plăți către magazinele de tipul *cash and carry*, în limita unui plafon zilnic total de 10.000 lei; plăți din avansuri spre decontare, în limita unui plafon zilnic de 5.000 lei, stabilit pentru fiecare persoană care a primit avansuri spre decontare.

c) Sunt interzise încasările fragmentate în numerar de la beneficiari pentru facturile a căror valoare este mai mare de 5.000 lei și, respectiv, de 10.000 lei, în cazul magazinelor de tipul *cash and carry*, precum și fragmentarea facturilor pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii a căror valoare este mai mare de 5.000 lei, respectiv de 10.000 lei.

d) Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii pentru facturile a căror valoare este mai mare de 5.000 lei și, respectiv, de 10.000 lei, către magazinele de tipul *cash and carry*. Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) pot achita facturile cu valori care depășesc plafonul de 5.000 lei, către furnizorii de bunuri și servicii, respectiv de 10.000 lei către magazinele de tipul *cash and carry*, astfel: 5.000 lei/10.000 lei în numerar, suma care depășește acest plafon putând fi achitată numai prin instrumente de plată fără numerar.

e) Conform art. 4 alin. (1), operațiunile de încasări în numerar efectuate de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), de la persoane fizice, reprezentând cesiuni de creanțe, primiri de împrumuturi sau alte finanțări, precum și

contravaloarea unor livrări de bunuri sau a unor prestări de servicii se efectuează în limita unui plafon zilnic de 10.000 lei de la o persoană. Operațiunile de plăți în numerar efectuate de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1), către persoane fizice, reprezentând contravaloarea unor achiziții de bunuri sau a unor prestări de servicii, dividende, cesiuni de creanțe sau alte drepturi și restituiri de împrumuturi sau alte finanțări se efectuează cu încadrarea în plafonul zilnic de 10.000 lei către o persoană. Sunt interzise plățile fragmentate în numerar către o persoană, pentru tranzacțiile mai mari de 10.000 lei.

f) Operațiunile de încasări și plăți în numerar între persoanele fizice, altele decât operațiunile de încasări și plăți realizate prin intermediul instituțiilor care prestează servicii de plată autorizate de Banca Națională a României, efectuate ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra unor

bunuri sau drepturi, a prestării de servicii, precum și cele reprezentând acordarea sau restituirea de împrumuturi, se pot efectua în limita unui plafon zilnic de 50.000 lei/tranzacție. Sunt interzise încasările și plățile fragmentate în numerar pentru tranzacțiile mai mari

de 50.000 lei, precum și fragmentarea unei tranzacții mai mari de 50.000 lei.

g) Conform art. 9 din lege, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din lege, pentru facturile stornate, aferente bunurilor returnate și/sau serviciilor care nu au fost prestate, cu valori mai mari de 5.000 lei, respectiv

10.000 lei, în cazul magazinelor de tipul *cash and carry*, restituirea sumelor aferente poate fi efectuată astfel: 5.000 lei, respectiv 10.000 lei în numerar, sumele care depășesc aceste plafoane putând fi restituite numai prin instrumente de plată fără numerar. În cazul returnării de bunuri de către persoanele fizice și, respectiv, neprestării de servicii către persoanele fizice, restituirea sumelor aferente poate fi efectuată în numerar în limita a 10.000 lei, sumele care depășesc acest plafon putând fi restituite numai prin

instrumente de plată fără numerar. Prin excepție, în cazul în care, la data restituirii, persoanele fizice declară pe propria răspundere că nu mai dețin cont bancar, restituirea se poate face integral în numerar, indiferent de nivelul sumei care trebuie restituită.

h) Plafoanele limită prevăzute de prezentul capitol nu se aplică de către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) din lege, pentru următoarele operațiuni: depunerea de numerar în conturile deschise la instituțiile de credit sau la instituțiile care prestează servicii de plată și care sunt autorizate de Banca Națională a României, inclusiv în automatele de încasări în numerar; plata cheltuielilor de deplasare în interes de serviciu, în limita sumelor convenite pentru plata transportului, a diurnei, a indemnizației și a cazării pe timpul deplasării, precum și a cheltuielilor neprevăzute efectuate în acest sens; plata în numerar a impozitelor, taxelor, contribuțiilor, amenzilor și a altor obligații datorate bugetului general consolidat al statului; retragerea de numerar din conturi deschise la instituțiile de credit sau la instituțiile care prestează servicii de plată și care sunt autorizate de Banca Națională a României pentru plata salariilor și a altor drepturi de personal prevăzute de lege și pentru alte operațiuni de plăți efectuate către persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 4 alin. (4) din lege; transferarea de sume prin intermediul instituțiilor care prestează servicii de plată autorizate de Banca Națională a României; depunerea de numerar în automate ce funcționează pe baza acceptatoarelor de bancnote sau monede.

Materialul a fost publicat în Newsletterul [Costaș, Negru & Asociații](#)

Căderea zidului TVA

O decizie recentă a Curții de Apel București pare să indice o reorientare a jurisprudenței naționale în materia TVA aplicate retroactiv tranzacțiilor imobiliare efectuate de persoanele fizice anterior datei de 1 ianuarie 2010. Prin decizia civilă nr. 8398 din 11 noiembrie 2014, Curtea de Apel București a admis recursul împotriva unei hotărâri a Tribunalului București și, rejudecând, a anulat actele administrative fiscale emise în cazul reclamanților. Din punct de vedere a stării de fapt, trebuie reținut că soții au efectuat 10 tranzacții imobiliare (vânzări clădiri și terenuri) în perioada 2007 – 2009 și o altă tranzacție în anul 2011. Curtea de Apel București a făcut o analiză distinctă și a reținut în primul rând faptul că tranzacția din anul 2011 nu era imposibilă, fiind singura operațiune efectuată după 1 ianuarie 2010 (în condițiile în care noile reguli determinau existența caracterului de continuitate dacă exista cel puțin o tranzacție pe an). În privința celor 10 operațiuni de vânzare din perioada 2007 – 2009, Curtea de Apel a conchis că acestea nu intră în sfera de aplicare a TVA, întrucât:

- Forma art. 127 alin. (2) C. fisc. în vigoare în perioada 2007 – 2009 denotă faptul că prin „exploatare” se înțelege doar administrarea unui bun, o operațiune succesivă, iar nu și vânzarea acestuia, care este o operațiune cu executare *uno ictu* (instantanee). La aceeași concluzie se ajunge analizând art. 9 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE.
- Doar art. 12 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE ar permite să se considere că orice operațiune imposibilă și în special livrarea de terenuri construibile intră în sfera de aplicare a TVA, însă acest text nu a fost transpus în Codul fiscal român decât la data de 1 ianuarie 2010.

Prin urmare, Curtea de Apel București a reținut că toate

vânzările anterioare anului 2009 nu au fost incluse în sfera de aplicare a TVA și prin urmare actele administrative fiscale care au atribuit soților calitatea de „persoane impozabile” sunt nelegale.

În așteptarea unui răspuns al Curții de Justiție în afacerea *Salomie* și *Oltean*, Curtea de Apel București pare să se reorienteze spre o soluție consonantă cu dreptul european. Referirea la textul art. 12 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE pare a fi într-adevăr cheia unor astfel de litigii, în condițiile în care Statul Român nu a utilizat derogarea permisă de acest text al directivei anterior datei de 1 ianuarie 2010 (situație similară celei din afacerile *Slaby-Kuc*, așa cum corect au observat judecătorii Curții de Apel). Mai mult, spunem noi, problema persistă și în prezent, pentru că Statul Român nu a notificat niciodată Comisiei Europene faptul că aplică regulile derogatorii cuprinse în art. 12 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE. Acest motiv este suficient, credem noi, pentru a rezolva toate spețele de acest în acest moment, chiar și în lipsa unei interpretări în afacerea *Salomie* și *Oltean* (în cadrul căreia, de altfel, reclamantii au invocat lipsa notificării pentru aplicarea derogării arătate).

Materialul a fost publicat în Newsletterul [Costaș, Negru & Asociații](#)

**DUNCEA, ȘTEFĂNESCU &
Asociații promovează doi**

Parteneri și un Managing Associate

Societatea de avocatură **Duncea, Ștefănescu & Asociații** anunță promovările acestui an la nivel de top management. Astfel, **Denisa BENGA** și **Marius DUMITRU** sunt primii avocați promovați pe poziția de Partener, iar av. **Matei DIMOFTACHE** urcă încă o treaptă ierarhică, devenind Managing Associate.

„Suntem bucuroși să concretizăm aceste promovări, ce au venit firesc, în urma parcursurilor meritorii ale fiecăruia: au depășit cu brio examenele de maturitate profesională și au crescut cu răbdare, contribuind decisiv la dezvoltarea ariilor de practică ale societății. Promovările din 2015 reprezintă o primă și importantă etapă a creșterii organice previzionată pentru următorii ani.”, afirmă Adriana Duncea și Cosmin Ștefănescu, Co-Managing Partners ai firmei.

Denisa BENGA (34) – Partner, Head of Competition

Aria de competență a Denisei se concentrează pe domeniul dreptului concurenței, având de asemenea o experiență vastă de peste 10 ani în acordarea de consultanță privind arii de competență conexe – M&A, litigii și arbitraj.

Proiectele în care este implicată vizează problematici complexe cu incidență atât în legislația națională, cât și europeană, soluționate cu succes: asistare în cadrul proiectelor de Due Diligence, asistare și reprezentare în cadrul negocierilor de contracte / tranzacții, identificarea

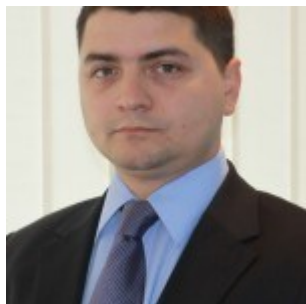
riscurilor anticoncurențiale în cadrul tranzacțiilor sau contractelor, asistare și reprezentare în cadrul procedurilor de notificare a concentrărilor economice, reprezentarea și asistarea clienților pe parcursul investigațiilor Consiliului Concurenței, de la momentul desfășurării inspecțiilor inopinate și până la momentul emiterii unei decizii, asistarea și reprezentarea clienților în procedura administrativă și contencioasă de contestare a deciziei Consiliului Concurenței, conceperea și implementarea de programe de conformare a companiilor la regulile și practicile de concurență.

Marius DUMITRU (33) – Partner, Head of Insolvency & Restructuring

Marius are o experiență semnificativă de peste 10 ani în drept comercial, în special în materia insolvenței / falimentului. De altfel, înainte de a se alătura echipei, Marius a dobândit o vastă experiență practică în cadrul unei societăți de practicieni în insolvență.

De asemenea, în cadrul **Duncea, Ștefănescu**, el oferă asistență în cadrul procedurilor de executări silite și recuperare creanțe și este implicat și în operațiuni complexe de M&A / restructurare de societăți comerciale.

Matei DIMOFTACHE (39) – Managing Associate, Head of Banking & Finance

Matei deține o experiență de peste 15 ani în sistemul bancar și de asigurări.

Oferă asistență în crearea produselor și a procedurilor de creditare retail sau corporate, conceperea și implementarea procedurilor de achiziții, negociere și contracte, proceduri de mediere, proceduri anti-fraudă bancare sau specifice sistemului de asigurări, proceduri și sisteme de asistare a clienților customer care / complaints, precum și aspecte de reglementare.

Înainte de a se alătura echipei **Duncea, Ștefănescu** în 2010, Matei a fost implicat cu precădere în crearea de produse de creditare retail sau corporate, crearea produselor de asigurare în cadrul unor operațiuni de start-up în sistemul bancar, de asigurări sau bancassurance în grupuri bancare internaționale de renume.

În urma promovărilor din 2015, echipa numără acum 2 Parteneri Coordonatori (partenerii fondatori), 2 Parteneri avocați, 2 Manageri asociați, 4 avocați seniori, 4 avocați și alți 4 angajați ai departamentului administrativ, la care se adaugă echipa de taxe condusă de Partenerul diviziei de Consultanță Fiscală:

<http://duncea-stefanescu.ro/team/>

Activitatea **Duncea, Ștefănescu & Asociații** se axează în special pe consultanța de afaceri, acoperind o paletă largă de servicii, printre care și servicii de asistență juridică și fiscală, reprezentare în cadrul procedurilor litigioase (inclusiv litigii fiscale), restructurări, fuziuni și achiziții etc. Portofoliul de clienți include societăți naționale și multinaționale, activând în cele mai diverse domenii precum servicii financiar – bancare, leasing, auto, retail, farmaceutic, IT, energie, imobiliar, agricol.

Marcalliance, alianța internațională de societăți independente de avocatură și consultanță fiscală din care face parte

Duncea, Ștefănescu & Asociații, are birouri în Europa, Asia și Africa: Cehia, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Italia, Maroc, Olanda, Portugalia, România, Slovacia, Spania, Tailanda, Ungaria.

Despre DUNCEA, ȘTEFĂNESCU & ASOCIAȚII:

- **1999**– **Biroul de Avocatură Adriana Duncea** devine firma de avocatură afiliată societății germane de audit și consultanță Haarmann Hemmelrath, odată cu sosirea acesteia în România.
- **2008**– Un nou partener din cadrul echipei este cooptat și se fondează **SCA Duncea, Ștefănescu & Associates**, firma de avocatură afiliată Mazars (care fuzionase la nivel internațional cu Haarmann Hemmelrath în 2007). Ulterior devine membră a alianței internaționale **Marcalliance**, ce reunește firme independente de top specializate în consultanță juridică și fiscală din Europa, Asia și Africa: Cehia, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Italia, Maroc, Olanda, Portugalia, România, Slovacia, Spania, Tailanda, Ungaria.
- **2014** – Firma de avocatură pornește pe cont propriu. Partenerii **Adriana Duncea** (43) și **Cosmin Ștefănescu** (40) dețin o experiență vastă în domeniu, de 17 și respectiv 15 ani. Conduc o echipă sudată de **14 avocați** specializați în diverse arii. Printre serviciile personalizate oferite clienților din cele mai variate industrii (grupuri naționale și internaționale), se numără: Dreptul societăților comerciale și dreptul comercial, Fuziuni și achiziții, Bănci și instituții financiare, Asigurări, Restructurări, Imobiliare și construcții, Dreptul mediului, Dreptul muncii și pensii, Dreptul proprietății intelectuale, Insolvență, Litigii și arbitraj / Litigii fiscale, Dreptul concurenței, Due

Diligence.

- **2015 – Ioana Sârbu**, consultant fiscal cu o experiență de peste 11 ani în domeniu și membră a Camerei Consultanților Fiscali, fost Senior Tax Manager la Mazars și EY, preia conducerea diviziei de consultanță fiscală.
-

PwC lansează o modalitate novatoare de recrutare – PwC Career-Boosting Game

PwC lansează o abordare nouă în procesul de recrutare și selecție: *PwC Career-Boosting Game*, o competiție care se bazează pe conceptul de *gamification*, care se referă la utilizarea gândirii și mecanicii jocurilor într-un context real, în mediul de business. Aceasta se adresează studenților și absolvenților interesați de o carieră în consultanță.

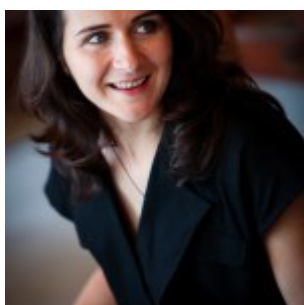
Competiția *PwC Career-Boosting Game* va fi lansată în perioada 24 – 30 martie în 3 dintre cele mai mari universități din București:

- 24,25, și 26 martie, de la ora 12:00, în cadrul Academiei de Studii Economice;
- 25 martie, de la ora 15:00, la Universitatea Politehnică
- 30 martie, de la ora 12:00, la Facultatea de Drept a Universității din București

Derularea efectivă a programului va avea loc în perioada 2 aprilie – 18 mai. Participanții vor intra într-o competiție dinamică, pe echipe, în care vor aborda teme de macro-economie, vor interacționa pe Facebook, vor participa la

workshop-uri de dezvoltare personală și vor cunoaște îndeaproape profesioniștii PwC, cu ajutorul cărora își vor elabora proiectele. Mai mult, au ocazia să lucreze pentru o zi la PwC România, dar și să ia prânzul și să interacționeze cu liderii firmei de consultanță.

Cele mai bune echipe vor câștiga premii în bani, iar unii dintre participanți vor putea fi selectați pentru un program de internship sau pentru poziții de consultant junior în cadrul PwC România.

“Această inițiativă face parte din strategia noastră de recrutare de juniori și stagiaari, prin care ne dorim să identificăm tinerii cu potențial, energie și inițiativă, care să dorească să își construiască o carieră alături de noi. Competiția este o alternativă la procesul anual de recrutare de juniori, iar în fiecare etapă a acesteia vom observa și evalua abilitățile participanților. Prin noua abordare ne dorim să cunoaștem mai îndeaproape candidații într-o manieră, sperăm noi, distractivă pentru participanți.

Vom încerca să îmbinăm interacțiunile pe Facebook cu oportunitatea de a cunoaște profesioniștii PwC într-un context informal și propice dialogului”, a declarat Ramona Simulescu, Liderul Departamentului de HR al PwC România.

Câștigătorii concursului vor fi anunțați la sesiunea de premiere din luna mai, iar cei care vor fi selectați să facă parte din echipa PwC se vor alătura firmei din luna septembrie. Se estimează că prin intermediul acestui program vor fi selectați până la 150 de absolvenți.

Despre PwC

Firmele din rețeaua PwC ajută organizațiile și indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o rețea de firme prezentă în 157 de țări cu mai mult de 195.000 de specialiști dedicați oferirii de servicii de calitate de audit, consultanță fiscală și consultanță pentru afaceri. Spuneți-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră și descoperiți mai multe informații despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro.

Scăderea prețului petrolului și politicile de dezvoltare susțin redresarea Zonei Euro

- Prețul scăzut al petrolului și programul de relaxare cantitativă (QE) vor genera o creștere de 1,5% a PIB-ului Zonei Euro în 2015 și de 1,8% în 2016
- Creștere accelerată a cheltuielilor de consum din Zona Euro în acest an, de la 0,9% în 2014 la 1,6 în 2015 pe măsură ce gospodăriile vor beneficia de cheltuieli mai mici la energie
- PIB-ului României estimat la 3,1% în 2015 pe fondul creșterii cererii interne și a celei externe

Creștere puternică a PIB-ului și a cheltuielilor de consum în Zona Euro

După un an de redresare timidă în 2014, Zona Euro a pășit în 2015 impulsionată de două motoare importante de creștere – scăderea bruscă a prețului petrolului și programul de relaxare cantitativă (QE), conform prognozei EY – *Eurozone Forecast*

(EEF). Acești doi factori vor susține redresarea economiei interne, proces început în 2014, și vor accelera creșterea PIB-ului de la 0,9% în 2014 la 1,5% în acest an, urmat de 1,8% în 2016.

Însă perspectiva de creștere pe termen mediu rămâne în continuare constrânsă de o serie de factori structurali, în special de necesitatea restrângerii poverii fiscale și de efectul puternic pe care rata înaltă a șomajului – care scade treptat – o are asupra creșterilor salariale.

Acești factori vor genera un ritm de creștere anual situat în jurul valorii de 1,6% în perioada 2017-2019. Între timp, criza din Ucraina și negocierile dificile privind datoriile Greciei vor continua să reprezinte un risc pentru stabilitatea economică și financiară în următoarea perioadă de timp.

Îmbunătățirea treptată a economiei Zonei Euro – odată cu revenirea nivelului de încredere a consumatorilor și a pieței forței de muncă – va fi susținută în 2015 de scăderea prețului petrolului, care se așteaptă să atingă o medie de 55 de USD pe baril, comparativ cu aproximativ 100 de USD pe baril în 2014. În acest context, EEF prognozează o creștere de 1% până la 1,5% a veniturilor reale ale consumatorilor din Zona Euro în 2015.

La nivel general, EEF estimează o creștere a veniturilor reale ale gospodăriilor de 2,5% în acest an, în măsură să permită o creștere a cheltuielilor de consum de la 0,9% în 2014 la 1,6% în acest an. Însă, pe măsură ce gradul crescut al ofertei forței de muncă va continua să țină pe loc veniturile salariale în următorii ani, o creștere a cheltuielilor de consum este de așteptat să rămână constantă în jurul valorii de 1,5% începând cu 2016.

Rata de schimb EUR/USD poate veni în ajutorul exportatorilor

Efectul negativ al scăderii prețului la petrol a constat în scăderea accentuată a inflației, de la un nivel deja coborât,

de 0,4% în octombrie, la -0,6% în ianuarie, și în intensificarea temerilor legate de efectele prelungite ale scăderii prețurilor în Zona Euro. Prin intermediul economiei reale și al impactului cursurilor de schimb, inflația în Zona Euro este așteptată să crească de la -0,2% în 2015 la 1,1% în 2016 și la 1,7% până în 2019.

În condițiile în care toți ceilalți factori rămân la fel, acest context ar trebui să slăbească moneda europeană de la o rată medie de schimb de 1,14 USD pentru un EUR în februarie, la o rată puțin peste 1 USD pentru un EUR până la sfârșitul lui 2015, fapt care, conform *EEF*, ar conferi exportatorilor un stimulent puternic de creștere a competitivității pe piața globală.

PIB-ului României estimat la o creștere de 3,1% în 2015

PIB-ul României este estimat să înregistreze o creștere de 3,1% în 2015, susținută de o creștere rezonabilă atât a cererii interne cât și a celei externe, se arată în ediția de primăvară a EY – *Eurozone Forecast (EEF)*.

Creșterea PIB-ului în T4 a fost în linii mari, în conformitate cu estimările *EEF*, cu o creștere de 0,5% pe trimestru, după o creștere mult mai mare de 2,2% în T3. Per ansamblu, în 2014, economia a înregistrat o creștere de 3%, marcând o ușoară creștere marginală față de 2013. Deși o analiză a componentelor PIB-ului din T4 nu este încă disponibilă, prognoza EY estimează că industria, exporturile și cheltuielile de consum au fost toate destul de scăzute.

În 2014, consumul casnic a înregistrat o creștere reală în toate cele trei trimestre, inclusiv un procent de 1,4% în T3. Iar trendul cheltuielilor ar trebui să fie pozitiv având în vedere o mai mare încredere și creșterea veniturilor reale. Volumul vânzărilor cu amănuntul s-a consolidat în T4 2014. În privința consumului, prognoza EY estimează o creștere de aproximativ 4% în 2015, cu un ritm apropiat de cel din 2014.

Producția industrială s-a străduit să facă progrese în 2014 în pofida unui context fragil care a marcat sectorul de producție din Zona Euro. Acest efort a fost reflectat în trei scăderi trimestriale consecutive ale volumelor exporturilor, ceea ce nu este surprinzător după creșterea bruscă a exporturilor înregistrată în 2013. Privind în perspectivă, producția și exporturile ar trebui să înregistreze o creștere solidă în 2015, pe măsură ce economia Zonei Euro se redresează.

Piețele financiare au rămas calme în pofida desfășurării crizei din Ucraina, cu Leul relativ stabil față de moneda Euro și rate ale dobânzilor pe termen lung care s-au situat cu mult sub 4%. FMI punctează ca pozitive politica de susținere, o mai bună absorbție a fondurilor UE, reformele de reglementare și creșterea nivelului de încredere, în timp ce deficitul bugetar s-a redus la mai puțin de 2% din PIB în 2014.

Cu toate acestea, există îngrijorări cu privire la ritmul lent al privatizării și reformării companiilor de stat. Având în vedere perspectivele economice care rămân, în general, optimiste și politicile care nu se depărtează foarte mult de eforturile anterioare, încrederea investitorilor ar trebui să depășească tensiunile generate de recentul dezacord dintre autorități și FMI privind direcția politicilor fiscale și reformele structurale insuficiente.

Bogdan Ion, Country Managing Partner EY România
declară:

“Autoritățile trebuie să profite de pe urma acestei perioade de îmbunătățire a condițiilor economice pentru a atenua orice fel de impact pe termen scurt al reformelor, astfel încât să culeagă roade pe termen lung. Continuarea reformelor de pe

piața muncii, cele privind sistemele fiscale, precum și partea de reglementare vor duce toate la îmbunătățirea perspectivelor de creștere economică pe termen lung. De asemenea, îmbunătățirea situației financiare și economice aduce companiile într-o situație cheie de decizie – investim pentru viitor sau încasăm profiturile acum, cu riscul pierderii avantajului competitiv pe termen lung? Balanța dintre acești doi factori se va înclina diferit în rândul diverselor sectoare economice, unele ținând mai degrabă investițiile și crearea de locuri de muncă urmărind astfel îmbunătățirea mediului de business atât pe piața locală, cât și în Zona Euro. “

Despre EY Eurozone Forecast

Prognozele și analizele cuprinse în EY Eurozone Forecast au la bază modele ale Băncii Centrale Europene pentru economia Zonei Euro. Aceste modele sunt dezvoltate pe baza unor teorii și tehnici economice de vârf folosite de BCE pentru a realiza prognozele sale trimestriale în privința Zonei Euro.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajați în peste 700 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 27,4 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2014. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul 1992. Cei peste 500 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri

către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informații, vizitați pagina noastră de internet: www.ey.com.

Precizări MFP cu privire la o eventuală reducere a TVA-ului

În legătură cu informația apărută în mass media, potrivit căreia începând cu 1 mai 2015 va fi aplicată o reducere a cotei TVA de la 24 la 20%, Ministerul Finanțelor Publice face următoarea precizare:

În momentul de față nu există nicio inițiativă legislativă a Ministerului Finanțelor Publice care să vizeze reducerea TVA începând cu 1 mai 2015. Ca atare, informația apărută pe surse în presă este falsă. Analiza execuției bugetare pe primele 3 luni ale anului 2015 va permite fundamentarea alegerii datei la care se va reduce TVA în acest an.

De asemenea, o astfel de măsură trebuie anunțată cu suficient timp înainte pentru ca societățile comerciale să își poată efectua toate procedurile contabile și operaționale necesare.

Sursa: www.mfinante.ro

Precizări ale MFP în legătură cu informațiile apărute în mass media despre modificarea impozitelor și taxelor locale

În legătură cu informațiile apărute în mass media despre modificarea impozitelor și taxelor locale, MFP face următoarele precizări:

În concordanță cu prevederile art.292 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, o dată la 3 ani se actualizează nivelurile impozitelor și taxelor locale, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare. De asemenea, se ajustează la inflație și limitele amenzilor prevăzute la alin.(3) și (4) ale art.294, conform art.295 alin.(12) din Codul fiscal.

Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și se aprobă prin Hotărâre a Guvernului, *emisă până la 30 aprilie*, inclusiv.

Având în vedere obligația de indexare stabilită prin lege și faptul că prevederile Codului fiscal rescris urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2016, în cadrul dezbaterii publice, a existat o propunere din partea structurilor asociative ale administrațiilor publice locale ca în proiectul de act normativ valorile impozabile, impozitele și taxele locale stabilite în sume fixe, precum și amenzile să fie indexate cu rata inflației pentru cei 3 ani de la ultima indexare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele și taxele locale și alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile aplicabile începând cu anul 2013.

Astfel, pentru anii 2013-2015, rata cumulată a inflației este de 6,46%, având în vedere ratele inflației pentru:

- anul 2013: 3,98%, conform Bazei de date statistice – Tempo – Online serii de timp;
- anul 2014: 1,07%, conform Bazei de date statistice – Tempo – Online serii de timp;
- anul 2015: 1,3%, conform Comisiei Naționale de Prognoză – Prognoza pe termen mediu 2014-2018 – varianta de iarnă 2015.

Ca urmare a consultărilor din dezbaterile publice, Ministrul Finanțelor Publice a decis ca propunerea mai sus menționată să nu fie preluată în forma Codului Fiscal ce va fi supusă aprobării Guvernului.

Sursa: www.mfinante.ro

Concluzii orale afacerea Salomie și Oltean

În data de 11 martie 2015, Curtea de Justiție a Uniunii Europene va audia concluziile avocaților societății Costăș, Negru & Asociații în reprezentarea domnilor Salomie și Oltean, în afacerea C-183/14. Acțiunea preliminară este una extrem de importantă, pentru că pe rolul instanțelor naționale sunt câteva mii de litigii cu privire la TVA aplicat retroactiv dezvoltătorilor imobiliari care își așteaptă soluționarea. Vom încerca să aducem în atenția judecătorilor Curții cel puțin următoarele aspecte:

1. Observațiile pe care domnii Salomie Radu Florin și Oltean Nicolae Vasile doresc să le prezinte Curții se

circumscriu în principiu primelor două întrebări adresate de Curtea de Apel Cluj – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

2. O precizare prealabilă este însă necesară în ceea ce privește întrebările 3 și 4 transmise de Curtea de Apel Cluj. Toate părțile care au prezentat observații sunt de acord că dreptul de deducere al TVA nu poate fi refuzat, nici măcar pentru perioada în care domnii Salomie și Oltean nu s-au înregistrat ca plătitori de TVA. Esența întrebărilor Curții de Apel Cluj pare a se referi însă la o modificare legislativă survenită la 21.12.2008. Mai precis, instanța de trimitere încearcă să lămurească *problema exercitării efective a dreptului de deducere*, întrucât aici există soluții legislative diferite:

(i) Până la 21.12.2008, în cazul persoanei impozabile care nu se înregistra la termen, în momentul determinării obligațiilor de plată reprezentând TVA era luată în calcul automat taxa achitată în amonte, pentru achizițiile persoanei impozabile, care se scădea din taxa colectată în aval.

(ii) De la 22.12.2008, optica Statului Român s-a schimbat: administrația fiscală pretinde plata întregului quantum al taxei care ar fi trebuit colectate în aval și conferă contribuabilului dreptul de a solicita ulterior, printr-un decont de TVA, taxa aferentă eventualelor achiziții din amonte. Această soluție restrânge sau amână exercițiul dreptului de deducere al TVA, respectiv conduce la determinarea, în sarcina persoanei impozabile, a unor obligații fiscale accesorii cu un quantum ridicat.

3. În opinia noastră, expusă pe larg și în observațiile scrise, în special hotărârea Curții din 14.02.1985, în afacerea 268/83, *D.A. Rompelman și E.A. Rompelman-Vad Deelen* (par. 22-24) conduce la concluzia că a doua soluție este incompatibilă cu Directiva a șasea, respectiv cu Directiva 2006/112/CE. Mai recent, hotărârea din data de

1.03.2012, în afacerea C-280/10, *Kopalnia*, (par. 41-44) și hotărârea din data de 21.10.2010, în afacerea C-385/09, *Nidera Handelscompagnie BV* (par. 51), conduc la aceeași concluzie, astfel încât exercitarea dreptului de deducere al TVA ar trebui să fie automată. Solicitarea noastră va fi deci aceea de a se răspunde ultimelor două întrebări astfel: Prevederile articolelor 167, 168 și 213 din Directiva 2006/112/CE și principiul neutralității fiscale se opun unei practici administrative a organelor fiscale de restrângere sau amânare a exercițiului dreptului de deducere al TVA. Dreptul de deducere al TVA se exercită automat, prin scăderea din TVA colectată sau care ar fi trebuit să fie colectată în aval a TVA aferente achizițiilor efectuate în amonte, pentru fiecare perioadă fiscală în parte.

4. Primele două întrebări privesc în principal *securitatea juridică în materie fiscală*. Or, după cum s-a arătat în doctrina europeană de drept fiscal, principiul securității juridice este construit pe trei axe principale: (i) legislația națională sau europeană trebuie să fie clară și previzibilă; (ii) practica administrativă a organelor fiscale naționale trebuie să fie constantă; (iii) jurisprudența instanțelor naționale trebuie să fie unitară. Prin urmare, este convingerea noastră că întrebările preliminare trebuie analizate în strânsă legătură cu aceste chestiuni.

5. În privința *legislației în materie de TVA aplicabile în România în perioada 2005 – 2009*, vom sublinia faptul că aceasta a suferit modificări semnificative, pe măsura adaptării legislației la exigențele din Uniunea Europeană. Până la finalul anului 2007, Titlul VI din Codul fiscal s-a raportat la Directiva a șasea în materie de TVA, iar după 1 ianuarie 2008, la Directiva 2006/112/CE. Două elemente par extrem de importante:

(i) Directiva a șasea nu a fost niciodată tradusă în limba română și prin urmare ea nu a fost accesibilă particularilor și nici nu le poate fi opusă acestora (hotărârea din

11.12.2007, afacerea C-161/06, *Skoma-Lux*).

(ii) Legislația fiscală din România nu a precizat niciodată expres, până la 1 ianuarie 2010, faptul că tranzacțiile imobiliare efectuate de persoanele fizice, cu bunuri din patrimoniul personal, intră în sfera de aplicare a TVA. Acest lucru este probat chiar de modificarea expresă făcută la finalul anului 2009, în vigoare de la 1 ianuarie 2010: a fost introdus art. 127 alin. (2¹) C. fisc. și au fost elaborate norme metodologice detaliate cu privire la tratamentul TVA aferent tranzacțiilor cu bunuri imobile efectuate de persoanele fizice. Concluzia noastră este aceea că legislația din perioada 2005 – 2009 nu era clară și previzibilă.

6. *Practica administrativă a organelor fiscale naționale, cu privire la TVA aferentă tranzacțiilor imobiliare efectuate de persoane fizice a fost inexistentă, până în luna septembrie 2009.* Vom arăta, în context, că perioada 2005 – 2009 a fost una de *boom* imobiliar în România și că fiscul era informat în timp real, prin intermediul declarațiilor fiscale 208, despre toate tranzacțiile imobiliare efectuate. Este uimitor, în context, faptul că timp de 5 ani, activitatea persoanelor fizice care construiau și vindeau bunuri imobile din patrimoniul personal nu s-a aflat în atenția Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

7. În urmă cu mai bine de 10 ani, în doctrina fiscală s-a indicat faptul că, în ambianța principiului securității juridice, administrația fiscală trebuie să apeleze la măsuri de *publicitate activă*, cum ar fi:

– accesul gratuit, prin intermediul paginii web a administrației fiscale centrale, la forma actualizată a legislației fiscale;

– publicarea comentariilor administrației fiscale cu privire la interpretarea legislației fiscale;

– publicarea jurisprudenței relevante, atât a celei favorabile, cât și a celei defavorabile administrației fiscale;

– publicarea întrebărilor sau interpelărilor parlamentarilor și a răspunsurilor pe care acestea le primesc;

– în unele situații, există diverse publicații ale administrației fiscale care oferă lămuriri suplimentare (Robert Andersen, *Information et publicité en droit fiscal*, în lucrarea *Sécurité juridique et fiscalité*, Ed. Bruylant, Bruxelles, 2003, p. 18).

În cazul domnilor Salomie și Oltean, în perioada 2005 – 2009, administrația fiscală din România nu poate face dovada niciunei măsuri de publicitate activă. Acest lucru explică de ce există un număr infim de persoane impozabile înregistrate la cerere ca plătitori de TVA anterior lunii septembrie 2009. Mai mult, publicitatea activă nu există nici în prezent. Astfel, deși în cuprinsul normelor metodologice din 2010 fiscul face referire la diverse afaceri din jurisprudența Curții de Justiție (*Van Tiem, Regie dauphinoise și EDM*), hotărârile anterioare datei de 1 ianuarie 2007 nu sunt nici acum traduse în limba română și deci nu sunt accesibile particularilor.

8. În fine, pentru perioada în discuție, *nu există litigii fiscale pe rolul instanțelor judecătorești, referitoare la persoane fizice înregistrate ca plătitori de TVA pentru tranzacții cu bunuri imobile.*

9. Atât Comisia Europeană, cât și Guvernul României încearcă să demonstreze că prin studierea legislației naționale și a cele europene, domnii Salomie și Oltean ar fi avut la dispoziție suficiente elemente pentru anticiparea obligațiilor lor în materie de TVA. Se face referire în context în special la jurisprudența *Van Tiem*. Pentru a combate acest argument, facem referire la o recentă decizie de

soluționare a contestațiilor nr. 62206/10.02.2015, emisă de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara într-o speță cu o problemă juridică identică (document inaccesibil nouă la data formulării observațiilor scrise datorită datei de emiteră a acestuia), unde organul fiscal afirmă următoarele: “ (...) *prin legislația fiscală nu se preciza în mod clar, până la intrarea în vigoare a OUG nr. 109/2009 și HG nr. 1620/2009 (1.01.2010), ce se înțelege prin obținerea de venituri cu caracter de continuitate (...)*” .

10. O concluzie preliminară poate fi deci aceea că, prin raportare la exigențele principiului securității juridice, anterior datei de 1 februarie 2010 nu exista nici legislație, nici practică administrativă și nici jurisprudență care să contureze o altă soluție fiscală decât cea adoptată de domni Salomie și Oltean: *excluderea tranzacțiilor cu bunuri imobile efectuate de persoanele fizice din sfera de aplicare a TVA*. În opinia noastră, situația este similară celei relevate de Curtea de Justiție prin hotărârea din 14.09.2006, afacerile reunite C-181/04, C-182/04 și C-183/04, *Elmeke*, întrucât din interpretarea legislației naționale și din poziția administrației și jurisprudenței naționale nu rezultă o altă interpretare decât cea potrivit căreia persoanele fizice care efectuat tranzacții imobiliare nu desfășurau o activitate economică și astfel nu putea fi calificate drept persoane impozabile.

11. Discuția trebuie să poarte și asupra *principiului încrederii legitime*, prin raportare la concluziile anterioare din afacerile evocate de noi:

a. Hotărârea din 21.02.2008, afacerea C-271/06, *Netto Supermarkt*, par. 18: *Trebuie amintit totuși că, în exercitarea competențelor conferite lor de directivele comunitare, statele membre trebuie să respecte principiile generale de drept care fac parte din ordinea juridică comunitară, între care figurează în special principiile securității juridice și proporționalității, precum și principiul protecției încrederii*

legitime (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 1997, *Molenheide și alții*, C-286/94, C-340/95, C-401/95 și C-47/96, Rec., p. I-7281, punctele 45-48, Hotărârea din 11 mai 2006, *Federation of Technological Industries și alții*, C-384/04, Rec., p. I-4191, punctul 29, precum și Hotărârea din 14 septembrie 2006, *Elmeka*, C-181/04-C-183/04, Rec., p. I-8167, punctul 31).

b. Hotărârea din 21.06.2012, afacerea C-294/11, *Elsacom*, par. 29: Pe de altă parte, posibilitatea de a introduce o cerere de rambursare a excedentelor de TVA fără nicio limitare în timp ar contraveni principiului securității juridice, care impune ca situația fiscală a persoanei impozabile, din punctul de vedere al drepturilor și al obligațiilor față de administrația fiscală, să nu poată fi pusă în discuție la nesfârșit (a se vedea Hotărârea din 21 ianuarie 2010, *Alstom Power Hydro*, C-472/08, Rep., p. I-623, punctul 16 și jurisprudența citată).

c. Hotărârea din 31.01.2013, afacerea C-643/11, *LVK*, par. 51: În ceea ce privește principiul securității juridice, trebuie amintit că acest principiu, care face parte dintre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca normele de drept să fie clare, precise și previzibile în privința efectelor lor, astfel încât persoanele interesate să se poată orienta în situații și în raporturi juridice care sunt guvernate de ordinea juridică a Uniunii (a se vedea Hotărârea din 8 decembrie 2011, *France Télécom/Comisia*, C-81/10 P, Rep., p. I-12899, punctul 100 și jurisprudența citată).

d. Hotărârea din 9.10.2014, afacerea C-492/13, *Traum*, par. 28-29: Principiul securității juridice, care are drept corolar principiul protecției încrederii legitime, impune, pe de o parte, ca normele de drept să fie clare și precise și, pe de altă parte, ca aplicarea acestora să fie previzibilă pentru justițiabili (*Hotărârea Plantanol*, C-201/08, EU:C:2009:539, punctul 46 și jurisprudența citată). Trebuie amintit că acest principiu se impune cu o rigoare deosebită atunci când este

vorba de o reglementare care poate presupune obligații financiare, pentru a permite persoanelor interesate să cunoască cu exactitate obligațiile pe care le impune aceasta. Rezultă că este necesar ca persoanele impozabile să aibă cunoștință de obligațiile lor fiscale înainte de a încheia o tranzacție (a se vedea Hotărârea Teleos și alții, EU:C:2007:548, punctul 48 și jurisprudența citată).

12. După cum am arătat pe larg în concluziile scrise, interpretarea generală dată legislației civile și fiscale din România, în ceea ce privește tranzacțiile imobiliare efectuate de persoanele fizice, era următoarea:

(i) Tranzacțiile cu bunuri imobile erau tranzacții civile și nu tranzacții comerciale, ceea ce excludea existența unei „afaceri” care să genereze o „activitate economică” și să dea naștere unei „persoane impozabile”. În perioada 2005 – 2009 nu a existat legislație, practică administrativă sau jurisprudență care să combată această interpretare.

(ii) Potrivit art. 77¹ – 77³ Cod fiscal, în vigoare de la 1 iunie 2005 și până în prezent, orice tranzacție imobiliară presupune plata impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal. Acest impozit a fost perceput de Statul Român, care prin intermediul declarațiilor tip 208 depuse de notarii publici era informat lunar despre persoanele care efectuau tranzacții imobiliare, bunurile vândute și prețul de vânzare. Legislația este neschimbată și la nivelul anului 2015 și nu există practică administrativă sau jurisprudență din care să reiasă că nu s-ar datora impozitul pe venit pentru transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.

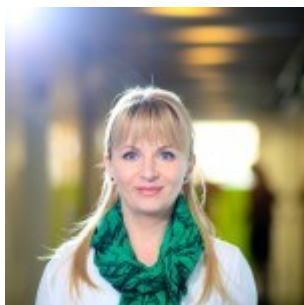
13. În aceste condiții, dezvoltătorii imobiliari și-au fondat interpretarea pe elemente obiective, decurgând din interpretarea legislației în vigoare, în condițiile în care nici legislația, nici practica administrativă și nici jurisprudența nu conduceau la o soluție contrară. Cu alte

cuvinte, printr-o scurtă referire la jurisprudența CEDO, vom conchide că situația domnilor Salomie și Oltean nu diferă cu nimic de cea din afacerea *Serkov c. Ucraina* (2011). Prin urmare, ar fi excesiv să se decidă că tratamentul fiscal inițial (impozit unic, pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal) ar putea fi înlocuit de un tratament fiscal semnificativ mai sever (aplicarea retroactivă a regulilor privind TVA valide din 2010, cu consecința determinării unor obligații fiscale accesorii care uneori sunt de trei ori mai mari decât obligația fiscală principală).

14. În aceeași ambianță a principiilor securității juridice și încrederii legitime, atragem atenția și asupra unui alt aspect: toate declarațiile tip 208, prin intermediul cărora se determina impozitul pe transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal deveneau, cel târziu după un an, acte *administrative fiscale irevocabile* (conform art. 11 din Legea nr. 554/2004). Administrația fiscală din România nu a solicitat niciodată anularea acestor acte și nici nu a dispus, din oficiu sau la cerere, restituirea impozitului pe transferul proprietăților imobiliare încasat (pe considerentul că tranzacțiile nu priveau bunuri din patrimoniul personal, ci bunuri din patrimoniul unei afaceri). Cu toate acestea, cu încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, după 1 ianuarie 2010 administrația fiscală emite alte acte administrative fiscale, cu un conținut contrar actelor devenite irevocabile. În opinia noastră, un asemenea tratament nu poate fi acceptat.

Materialul a fost publicat în Newsletterul [Costaș, Negru & Asociații](#)

Andreea Mihnea, EY: Cum este să recrutezi 100 de tineri din generația Y odată

Autor: Andreea Mihnea, Director HR, EY România

La 1 februarie am deschis campania de recrutare pentru juniori. Avem deja experiența mai multor ani de când angajăm peste 50 de tineri în sesiunea de primăvară, însă este prima dată când ne-am propus să angajăm 100 de absolvenți odată. Practic, la 1 septembrie va trebui să integrăm un număr de noi angajați care reprezintă aproximativ 17% din echipa noastră actuală. Este o provocare atât la nivel logistic, dar mai ales la nivel de cultură organizațională. Este important de aceea să înțelegem cât mai bine cine sunt ei, ce interese și aspirații profesionale au și cum abordează responsabilitățile și relațiile interpersonale la birou.

Instrumentele tradiționale de evaluare, precum interviul și testele standardizate, nu mai sunt suficiente pentru a surprinde elementele de finețe pe care le urmărim pentru a selecta și integra ușor cei mai potriviți oameni în echipă. În plus, pentru că sute de candidați sunt implicați în acest proces, ne-am dorit să transformăm recrutarea într-o experiență de învățare pentru toți cei implicați, inclusiv pentru noi.

În acest sens, anul trecut am introdus video interviurile în procesul de recrutare – un instrument care se pliază destul de bine pe afinitatea pentru digital a tinerilor pe care îi

căutăm. Am realizat peste 700 de astfel de interviuri până în prezent, iar rezultatele au fost semnificative: nu numai că ne permite o primă evaluare mai eficientă, pentru că observăm foarte ușor motivația candidaților, nivelul la care stăpânesc limba engleză și abordarea lor în general, însă ne-a facilitat interacțiunea cu candidații care nu locuiesc în București sau în orașele unde avem birouri. Aceștia beneficiază prin aceste interviuri de șanse egale în procesul de selecție și de posibilitatea de a explora mai ușor oportunitățile de transfer în alt oraș, dacă își doresc asta.

Campania de recrutare de anul acesta este poate mai complexă ca niciodată: avem aplicații online, evaluare inițială prin video interviuri, teste online, teste de evaluare a perseverenței, interviuri față în față și două competiții pentru selecție – EY Tax Academy și EY Mega Days. Acestea includ exerciții în echipă, prezentări și jocuri de rol, la care candidații participă alături de viitorii lor manageri. Nu este simplu, însă este necesar pentru a-i cunoaște și înțelege mai bine pe cei 100 de tineri care ne vor fi colegi de la 1 septembrie.

Vorbim despre o generație foarte conectată online, care pune mult preț pe flexibilitate, independență și deschidere în toate aspectele vieții lor, cu atât mai mult la locul de muncă. Încercăm să ne adaptăm așteptărilor și nevoilor lor oferindu-le pe lângă pachetul de beneficii standard lucruri, care acum 5-7 ani ar fi părut cel puțin curioase: de la flexibilitatea folosirii spațiului de lucru, unde ei își pot alege și schimba biroul în fiecare zi, a orarului pe care și-l pot defini în funcție de nevoi, la lucrul la distanță, fructe pe birou dimineața, reduceri la restaurante și săli de sport, și până la posibilitatea de a lucra în alte birouri EY din lume.

Majoritatea acestor tineri știe foarte bine ce vrea – ei își doresc o carieră solidă și posibilitatea de a promova într-o companie până la vârf. Vor să facă parte din organizații

globale, unde să aibă acces la resurse și oportunități pe măsura lucrurilor pe care ei și le doresc de la viață. De asemenea, își doresc să lucreze în echipă alături de tineri dinamici care le seamănă. Pentru a atrage 100 dintre cei mai talentați astfel de oameni, trebuie să le oferi acele avantaje care să îi motiveze să crească profesional alături de companie și care să îi facă să se regăsească în obiectivele și principiile noastre atât acum, la începutul carierei, cât și peste 5-10 ani. Iar aceste lucruri se concretizează pornind de la modul în care îi recrutezi, salariile pe care le oferi, planurile de dezvoltare, certificările profesionale și proiectele la care au acces, și până la libertatea cu care își pot îmbina viața profesională cu cea personală.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajați în peste 700 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 27,4 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2014. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul 1992. Cei peste 500 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informații, vizitați pagina

noastră de internet: www.ey.com.